

Dr Szász Ilmával beszélget Bors Mari

2013.11.11.

Utolsó frissítés 2013.11.11.

Menny, pokol és tisztítóhely

Hozzád jövet a villamoson elnéztem az embereket, és olyan érzésem támadt, hogy tulajdonképpen bármelyikük lehetne riportalan, főleg, ha jó mélyre ásnánk. De Téged olyan embernek ismertelek meg, akiből árad a teljesség, a lelki gazdagság "mélyreásás nélkül is". Ki vagy te, Ilma?

Nyilván egy ember vagyok, aki sokat keresgéltem, hogy találjak az életemben egy teljesebb, mélyebb értelmet, mint amit úgy általában az ember számára az iskola és a közvetlen környezete nyújt. A sok keresgélésemnek lecsapódott visszfényét érezheted, hogyha ilyen megtisztelő jelzőkkel illetsz. Ha polgári kategóriákat mondanék, akkor Dr. Szász Ilma vagyok végzettségemre nézve orvos. Kutató biokémikusként, dolgoztam a Hematológiai Intézetben – tulajdonképpen erre adódott lehetőségem az akkori társadalomban. Mikor gimnazista voltam, úgy éreztem, hogy tudom, mi szeretnék lenni, és azt most is helytállónak tartom: akkor "valláslektanászként" határoztam meg. Amikor érettségiztem, akkor szüntették meg a pszichológia-oktatást, úgyhogy nem lehettem az ebben az országban, helyette lettem természettudományos kutató, amit lehetett csinálni tisztességgel, és amiért tulajdonképpen hálás vagyok a sorsomnak. Ezáltal nyílt ki előttem a nagyvilág, természettudományos kongresszusok, konferenciák, tanulmányutak formájában. Szerencsés voltam és bejártam Európát, Amerikát, Izraelt, Japánt. Megnyílt előttem a nagyvilág mondom, beleértve a könyveit, amiket nagy szorgalommal hoztam be magammal. Ha kimentem külföldre koffernyi könyvvel jöttem vissza. Még a vámosok is rájöttek, hogy pl. buddhista könyveket hozok, de hogy hogy nem, nem lett belőle soha kellemetlenségem. Nemcsak könyveket kerestem természetesen, hanem embereket is. Az már egy kicsit nehezebb, és zűrzavarosabb ügy, hogy megfelelő minőségű embert, példaképet, tanítót, ideált találjon az ember..., de ha nagyon-nagyon konzekvensen keressük, nagyon hosszú ideig, akkor idővel megérkeznek. Tulajdonképpen az első angliai tanulmányutamon majdnem csodával határos módon találkoztam egy ilyen emberrel, aki egyébként "A világ nagy misztikusai és bölcsei" antológiában szerepel és aki 15 éven keresztül szellemi fejlődésemet irányította. Azt követően pedig mondjuk a legnagyobb találkozásaim két hindu irányzatnak a nagynevű, nagyon tiszta, magas szellemiséget képviselő mesterei voltak, akik közül az egyiknek a praxisát is folytatom és ez, úgy érzem, hogy belülről tényleg nagy átalakulást hozott bennem létre. A hindu irányzaton kívül természetesen a keresztény irányzat is mélyen érdekelt, hiszen ebbe születtem, nyilván nem véletlenül. Ennek nagyon tiszta, magas variánsát is kerestem, s ezt az ember automatikusan nem kapja meg a saját környezetében – hát nekem is messzire kellett mennem érte. Egy cisztercita apáca, Bernadette Roberts személyében találtam meg. Ő Los Angeles mellett Santa Monicában él, – szerintem korunk legnagyobb misztikusa –, magas szintű élményeit három könyvben írta le. Az ő közvetítésével érttem meg a kereszténység mai üzenetét, úgy, ahogy ő a keleti tanításokkal és a pszichológiának a legszellemibb irányzatával, a jungiánus pszichológiával egyeztetette. Ő illusztrációként minden egyes könyvéhez bingeni Hildegárd látomásait választotta. Didaktikusan, képszerűen a hit-titkokat én is Hildegard von Bingen közvetítésével kaptam meg és mondhatni reveláció volt számomra, hogy egy láthatatlan világot szimbolikusan ilyen mértékben láthatóvá, majdnem hogy kézzelfoghatóvá lehet tenni. Ezek voltak a fő keleti, nyugati, tudományos pszichológiai irányzatok, amikből úgy érzem, hogy számomra most már összeállt egy világgép, amire támaszkodhatom. Mivel a rendszerváltás után második diplomaként megszerezhető volt a mentálhigiéné, tehát a pszichológiának egy alkalmazott válfaja, azt elvégeztem, hogy a szabályos tudományos irányzatnak is ismerője legyek és mondjuk ennek birtokában az érdeklődőknek igyekszem elmondani azt, amit én kerestem és találtam az elmúlt évtizedekben. Egyrészt mentálhigiénés szakrendelésemm van egyik mentálhigiénés gondozóban, másrészt pedig érdeklődők számára tanfolyamokat, meditációs köröket, előadásokat tartok és ilyen módon próbálok problémáinkra közös választ kapni és közös tapasztalatainkat kicserélni.

Én egy meditációs, tarot-kártyát elemző körben találkoztam Veled először. Amikor magyaráztad a kártyán lévő szimbólumok jelentését, vagy a meditációs képek szimbolikáját, megdöbbenett az a biztos, pontos tudás, amely ebben a témakörben is a Tiéd.

Orvos lévén a pszichiátriai társaság továbbképző kurzusain vettem részt, öt éven át minden szimbólumterápiával kapcsolatos tanfolyamot elvégeztem Süle Ferenc és Koronkay Bertalan, két neves jungiánus pszichoterapeuta vezetése alatt. E módszer népszerűsített válfaját próbálok csoportjaimban az érdeklődő értelmes hallgatók rendelkezésére bocsátani és úgy látom, hogy sikerrel, mert nagyon nagy felvevőkészsége van az embereknek.

Azt hiszem, az önmegismerés egyik igen fontos lehetősége az asztrológia ismerete. Amikor néhány problémámról beszéltem Neked, te azt mondtad, írjam le a születési adataimat, s egy jól értelmezhető horoszkópot kaptam a kezembe pár hét múlva. Ez a tudás is a birtokodban van?

Tulajdonképpen ezt csak autodidakta módon sajátítottam el. Jártam egy neves asztrológus által vezetett körbe minden hónapban egyszer egy időben. Ez volt az irányítás éveken keresztül. Amiből tanulni lehet az az ember saját horoszkópja és a közvetlen környezetének a horoszkópja, ha ezeket állandóan figyelemmel kíséri, főleg az élet különböző buktatóiban, végül kikristályosodik az, hogy mennyire van az égbe írva, ami nekünk úgy tűnik, mintha véletlenül történnék. Én az ezoterikus

módszerek közül mondjuk ezt érzem a legkönnyebben értékelhetőnek, mert tényleg objektív kritériumok alapján ítélnék, míg a többi módszernél sokkal több beleérzés, mondhatni sokkal több egyéni adottság kell ahhoz, hogy értékelni tudjuk a jelenségeket.

Nemrégiben olvastam egy könyvet, amelynek az volt a címe, hogy "Félelem nélküli élet". Ez egy kifejezetten keresztény könyv, de igen jól értesült minden más tanítás terén is. Az alaptézise az volt, hogy az imádságon kívül minden más (meditáció, asztrológia, imagináció, tarot stb.) a sátán műve... Mi erről a véleményed?

Szóval is, is... így is van és nem egészen van így. Minden nagy vallás alapvető tanításával messzemenően egyetértek, miszerint a félelem nélküli életnek az lenne az előfeltétele, hogy a legeslegmagasabb szellemi hatalomra fenntartás nélkül ráhagyatkozunk, olyan mértékben, hogy tényleg hagyjuk magunkra hatni, – tudva azt, hogy a hatásának célja és értelme van, és feltétlen, gyermeki bizalommal éljük le az életünket. Ha tényleg így tudnánk élni, akkor semminemű jóslatra és varázslatra nem lenne szükségünk. Valóban helytelennek tartom, hogy az élet ősforrásával, szellemi alapjával megszakadt kapcsolatunk helyett a jövőnket jóslásokra akarjuk építeni, hogy megtudjuk, mit tegyünk, és varázslatokkal akarjuk kivitelezni, hogy amiről azt hisszük, helyes, azt mi elővarázsolhassuk. Ezek hamis fények. Van egy "Lucifer Verus", egy "Igaz Fényhozó" és egy "Lucifer Falsus", egy "Hamis Fényhozó", – mindaz, ami a legőseredetibb szellemi erővel nem tart kapcsolatot, attól elszakadt, az bizony bűnös. Az ezekhez a pótszerekekhez folyamodik, amik hamis fényt adnak és hamis útra vezetnek.

Úgyhogy mindazok a megmozdulások, és ez a többség, melyek itt a materialista szellemi elsötétülésből most éppen felvillóznak és felviláglanak, ezekkel a hamis fényekkel él. Ezt sajnálatosnak tartom, de úgy látszik hogy a sötétségből csak pislákoló fényeken keresztül lehet kijutni, úgyhogy el kell fogadnom, hogy az emberiség többsége először jósnőhöz fog járni és azért rakatja ki a tarot kártyát, azért dobja ki az I Ching-et, hogy megtudja, másnap milyen üzleti tárgyalásba bocsátkozzék, vagy ne bocsátkozzék, és hány óra, hány perckor akarja letenni a vizsgáját vagy ne akarja letenni a vizsgáját... Én úgy hiszem hogy ez elkerülhetetlen köztes út. De nagyon remélem, hogy minél többen, minél hamarabb keresztüljutnak ezen a mocsaras ingoványon és tényleg követni fogják az eredeti elveket, a legtisztábbra való teljes ráhagyatkozást, ami által tudom, hogy mit kell tennem, mert meghallom a tiszta sugallatokat. Ennek eléréséhez viszont igénybe vehetek komoly spirituális önismereti rendszereket, mint amilyen például a tarot – és minden olyan információt, amelyet rendelkezésünkre bocsátott az Isten, hogy tanuljuk meg a kozmosz rendjét és összefüggéseit.

Amit ránk bízott, ismerjük meg. Egyrészt egy abszolút ráhagyatkozásra van szükség, másrészt azokat a talantomokat, amikkel ellátott, műveljük ki. A kettőt együtt lehet jól gyümölcsöztetni annak érdekében, hogy betöltsük a küldetésünket...

Hogy mitől más az, ahogy te foglalkozol asztrológiával, tarot-val, meditációval, ezt most lényegileg fogalmaztad meg. Van ennek gyakorlati, érzékelhető különbsége is a többiekhez képest?

Sokszor fáj, amit kérnek tőlem, amit szeretnének, s azt többnyire nem is elégítem ki és akkor, akinek ez nem megfelelő, azok szépen elmennek, hiszen bőven vannak olyanok, akik kielégítik... Tehát lehet, hogy amit ajánlok az tényleg más mint a többségé, ez világnézeti alapállásomból ered, úgy érzem, így kell ezt a területet megközelíteni.

Mit szólsz a New Age mozgalomhoz, könyvekhez, elméletekhez, tanokhoz, amelyek most elborítanak bennünket?

Ez is, mint minden, egy széles legyezőt képez. Van egy sötét-értéktelen oldala, van egy egészen magas, kivilágló, és aztán sok finom vegyes. Itt inkább az a baj, hogy az áradat elöntötte a piacot és ki, amit meglát, azt megveszi. A megdöbbenő az, hogy az emberek mennyire nem kritikusak és egymásnak szögesen ellentétes állítások esetén is, egyik nap az egyikért lelkesedik, másik nap a másikért és nem tűnik fel, hogy nem lehet mind a kettő egyszerre csodálatos. Bízom benne, hogy a különböző iskolák felett és között kialakul majd valami irányító elv, ami valamennyire rávilágít, hogy mi az, amit tényleg érdemes követni és felhívja a figyelmet, hogy fogadjunk mindent kritikusan. Ütköztessük, ami ütközik. Az a szerencse, hogy ami nem teljesen igaz, az ellentmondásos. D.E.Hardingtól, első nagy mesteremtől tanultam, hogy minden nagy vallásnak van egy közös magva, ami a misztikus tapasztalásból ered és az ugyanazt mondja. Ez az igazság. Az összes többi, ami ezen a rétegen kívül van, az kisebb-nagyobb mértékben egymásnak ellentmond és jó, hogy ellentmond. Azért van ez, hogy ütköztessük, mert vagy nem igaz, vagy csak arra a korra, csak arra a helyre érvényes és ránk nem. Ezért jó, hogy egy csomó ellentmondásos tanítást kapunk, hogy az embert felnevelje, felnötte tegye. Ítélem meg, hogy tegnap nem ugyanazt olvastam, mint ma, próbáljam ütköztetni, s ha ezt nem tudom megtenni, akkor keressék valakit, aki képes ütköztetni, de végül alakuljon ki a saját véleményem, amit el tudok fogadni, amit aztán majd módosítok, amikor jönnek újabb impulzusok, de közelítsen az egyre inkább az igazsághoz. Az a közös mag, ami egy irányba mutat az közelíti meg legjobban az igazságot.

Mostanában egyre inkább megoszlanak a vélemények Jézus személyéről is. Mondanál erről nekünk valamit?

Bizony mondanék. Amit mondok, az Bernadette Roberts véleményét követi. Először nem a kereszténység oldaláról közelítettem a szellemi kutatást, hanem a keleti tanok és a buddhizmus oldaláról, és ha onnan nézem, akkor úgy kellene tekintenem Jézust is, mind a többi istenembert, avatárát, egyet a sok küldött közül. Roberts nem ezt mondja, hanem

azt, hogy vegyük komolyan, amit a Biblia állít Jézusról, márpedig azt, hogy Ő a második Ádám, új teremtés. Különbözik a többi istenembertől, hiszen ő valóban először lépett a Földre, senkinek sem a reinkarnációja, nem a 12. megnyilatkozása ennek meg annak a személynek, hanem neki az a specifikus küldetése, hogy demonstrálja, hogy egyetlen egy élet alatt lehet testet öltetni és visszatérni, felszállni a mennyekbe. Mivel, hogy ezt demonstrálni képes volt, a lelki megváltásunkat végrehajtotta. Azóta az emberi lélek e kegyelmi aktus, tehát érdemének az elfogadása révén az alvilágból kiszabadulva beléphet a tisztítóhelyre és később visszatérhet a mennyországba; tehát megnyílt számára az út az alvilágból felfelé. Ezért nem hirdeti Jézus az újraszületést, a reinkarnációt. Egy kegyelmi utat hirdet, hogy a reinkarnáció bukási veszélyei nélkül az ő kegyelme, mint előleg igénybevétele az ember felemelkedjen és részese legyen a feltámadásnak, amit Ő előttünk demonstrált. Tehát küldetését specifikusnak tartom, Őt tekintem az emberiség Megváltójának, Messiásának, a kegyelmi korszak kialakítójának.

A new-age tanok azt mondják, hogy valamikor 2000 felé eljön hozzánk Krisztus, aki nem egyenlő Jézussal, hanem ő a mesterek mestere lesz...

Ismerem és eléggé szomorkásan veszem ezeket a jóslatokat, hogy Maitreya ekkor-és-ekkor megjelenik nekünk, a Tv, Rádió bemondja, hogy meg fog jelenni, aztán persze nem jelenik meg. Egyedül a mindentudó Isten tudja, hogy a sok lehetőség közül a jövőben melyik fog éppen konkrétan beteljesedni. Mindenki más bizonytalan ebben, mert különböző variánsok aszerint teljesednek be, ahogy az előzmények, az előfeltételek alakulnak. Tehát, aki nem mindentudó, az nem tudja, hogy a látható több variáns közül melyik valósul meg. "Ne kutassátok az időpontokat, nem tudjátok, hogy mi mikor jön el". Már a Szentlélekkel teljes apostolok is zűrzavarban voltak e téren; mindegyikük a saját életében várta volna vissza Jézus Krisztusát. A történelmet visszapörgetve azért azt lehet látni, hogy egy-egy nagyobb világ kovszak – kétezer egyszáz évet értek ezalatt – mindig megkapta a maga nagyon nagy, magas szintű Isteni tanítómesterét. A Halak korszak elején érkezett Jézus, akit Krisztusnak neveznek.

Most a Vízöntő korszaknak az elején vagyunk és én biztos vagyok benne, hogy a vízöntő kor is meg fogja kapni a maga nagy szellemi tanítóját, de hogy mikor, azt nem tudom, mert száz év, 500 év az Isten előtt nem sokat számít. Azt sem tudom megmondani, hogy a Jézus Krisztus még egyszer testet ölt-e, vagy sem. Én valószínűbbnek tartom, hogy nem. Ő úgy mondta, hogy: " Nem hagylok titeket árván, veletek vagyok a világ végezetéig minden napon." Én ezt egy szellemi-lelki jelenlétként értelmezem és azt hiszem, hogy Ő maga testileg nem fog még egyszer megjelenni, csak mibennünk. Ő úgy mondta, hogy az ő királysága nem e világból való – de ha ez a világ mégis az Ő királyságává válnék, én lennék a legboldogabb.

Ha mégis valaki megjelenik a televízióban, rádióban, ahogy mondják, honnan fogjuk tudni biztosan, hogy ő nem ő...?

Nagyon nehezen fogjuk tudni, mert az egy magas intellektusú szellem lesz és a jóslatok szerint megtéveszti, ha lehet még a választottakat is. Tehát egy nagyon komoly vajúadás kapcsán lehet megkülönböztetni. A Keresztény tanítás szerint a Szent Szellem egyik kegyelmi ajándéka a szellemek megkülönböztetésének a képessége. Tehát az istenségtől elszakadt emberi szellem minél inkább visszakötődik az Istenséghez, annál inkább telítődik meg Szent Szellemmel, s amilyen mértékben ez megtörténik, olyan mértékben tud különbséget tenni a szellemek között és a kulcsa ennek az engedelmesség. A Szent Szellem sugallatain túl a saját józan eszünk és a legmagasabb szintű szent iratokkal való egyeztetés a segítségünk.

Öledben itt egy vastag paksaméta, rajzokkal, illusztrációkkal. Mire készülsz most és hol lehet veled találkozni a közeljövőben?

Egy két éve futó kedves csoportomnak zárófoglalkozására készülök. A tarot nagy arkánumát befejezve egy magas szintű önismereti út előízeként mondanám el a menny és pokol szerkezetét. A kép, amit meditálni fognak, vetített kép lesz, diapozitív, Bingeni Hildegardnak egy látomása a különböző angyali karokról és rendekről, ami a mennyországnak a felosztását színeit, fényeit, funkcióit nagyon-nagyon sokoldalúan mutatja be. Kísérő szöveggé egy másik nagy látnoknak, Swedenborgnak a könyvét, a "Menny és pokol"-t fogom ismertetni, ami nagyon inspirált és olyan érzékletesen, kézzelfoghatóan mutatja be a nem látható világokat, hogy az a sablon, amit már úgy ununk, hogy az angyalok csak ott üldögélnek és szárnyukat csattogtatva dicsérik az Istent, egyszer csak valami élő, eleven, pezsgő szellemi valósággá válik. Ezt próbálnám egyrészt záróakkordként, másrészt pedig egy következő új témakörnek a megpendítéseként elmondani ennek a csoportnak.

Említetted itt közben, hogy a menny és pokol között van a tisztítóhely. Ez lenne a Föld, ugye?

A Föld leginkább tisztítóhely jellegű, de ugyanakkor részben mennyország és részben pokol is. A földön anyagi megnyilvánulásként mind a három aspektus megjelenik. Ez is látható jól Hildegard egy másik látomásában: a Föld egy magas szürke hegy, fölötté egy picike kis aranylő égbolt, és alatta egy koromfekete térség. Mindegyik megjelenik tehát ezen a földön, a mennyország kicsi, és a pokol is kicsi ahhoz képest, ami tisztítóhely-jellegű. Ugyanakkor van egy tükörszféránk, egy anyagban nem megjelenő, tehát láthatatlan rész, és a láthatatlanban is van egy purgatórium, a lelkek megtisztulása céljából. Ez részben az Alvilág, a Hádész, az embereknek az aurája, "felhőzónája", részben pedig – hogy a görög mitológiánál maradjak –, az "Elíziumi Mezők", ami ennél tisztább, világosabb rész, ahová a megtisztultabb lelkek kerülnek, mielőtt felmehetnének a mennyekbe...

Nincs most valami arányeltolódás menny és pokol, és tisztítóhely szempontjából itt a Földön?

Nehéz ezt megítélni. Most mintha valami elszabadult volna, ha a politikai eseményeket nézem. Valamelyik újságíró mondta azt, hogy egy ördög sem maradt a pokolban, mindegyik a jelenlegi háborús területekre költözött, hogy az aktivitását kifejtse. Néha van az embereknek olyan érzése, hogy mintha most több ördögi látogatónk lenne, de ehhez majd idő kell, hogy visszailleszünk történelmi korunkra...

Köszönöm a beszélgetést és további jó öntisztítást-öntisztulást kívánok mindannyiunknak